

АЛ ТОРО ЗОМБОКАЛИПСИС

chitanka.info

НЯКОЛКО ДУМИ ОТ АВТОРА

Здравейте настоящи и бъдещи приятели на книгите-игри. Искам накратко да ви кажа какво да очаквате от този разказ, преди да се впуснете в четенето му.

В пълен контраст с целите ми в първата книга за Котарака („Черният Нарцис“), тук се опитвам да ви предложа повече игра и да създам усещането от четене, близко до това на книгите-игри от 90-те. В комбинация с това реших да проверя дали ще ви хареса в книжен вид популярният от филмовото изкуство „грайндхаус“ стил. Книгата-игра е написана лековато и за да ви доставя кеф, като, за да бъде той в най-чистата си форма, умишлено съм намалил някои от по-тежките литературни елементи, като например сериозния сюжет или пък дългите художествени описания. Сами ще забележите, че текстът често е пародиен. Резултатът е динамичен екшън с щипка хумор, няколко кофи кръв и липса на каквато и да е цензура. Удоволствието от писането бе огромно, надявам се и вие да се забавлявате. Предварително се извинявам за шегите от дискриминативен характер, които ви уверявам, че са напълно чистосърдечни, и се надявам да предизвикват усмивки, а не смръщване.

Има няколко сравнително рядко използвани игрови механики, които ще срещнете в „Зомбокалипсис“, например възможността двама души да се впуснат в приключението едновременно, както и това, че главният герой наистина е самият читател в пълния смисъл на това определение. Надявам се резултатът да ви се стори интересен и ще се радвам на отзиви от вас.

Последно, чувствам се длъжен да ви предупредя, че произведението е художествена измислица и всякакви прилики с действителни лица, марки, търговски сгради и т.н. е абсолютно случайна. Честна пионерска!

Приятно четене!

ВЪВЕДЕНИЕ

Преди седем месеца изкарах мъчително боледуване на маймунския грип. Болестта ме държа две седмици трескав на легло и излязох истински късметлия, че оздравях напълно и без допълнителни усложнения. Вирусът се разпространяваше по въздушен път, бе изключително заразен и по-опасен от всеки друг, познат до момента. Мнозина нямаха моя късмет. В България имаше над десет хиляди жертви, а загиналите в световен мащаб преди разработването на ваксината бяха милиони, като най-тежко засегнати бяха страните от третия свят. Правителствата обявиха, че ваксинирането е задължително за всички, чието здравословно състояние го позволяваше, с изключение, разбира се, на тези които вече бяха преболедували грипа. С тези ефективни мерки пандемията бе потушена, а след месец на траур светът започна да се връща към своето ежедневие и злощастните събития запъплиха назад по колелото на историята. По това време още никой не подозираше какви последствия щеше да даде тази ваксина по-късно и какви мутации щяха да последват в „умъртвените“ вируси.

Когато тръгнах към мола на Стамболийски, новините за обезпокоителни събития вече втори ден гърмяха по медиите (и кой знае колко още преди това бяха покривани), но аз не им бях обърнал внимание. Сирените на линейки и патрулки пищяха прекалено често по улиците. В ума ми се загнезди тягостно чувство, но все пак не се прибрах. Беше сряда, късният следобед и търговската сграда бе сравнително празна. Изядох набързо един събуей с бекон и онази смазващо добра горчица с мед и влязох в Сиелата да видя дали най-после е излязъл „Котаракът и Абаносовият дракон“. Авторът го бавеше вече повече от година, сякаш беше шибаният Джордж Р. Р. Мартин и някой щеше да го чака толкова време. Някъде далеч отвън от долните етажи се чуваха викове. Поредната селска разпра, помислих си. Книгата я нямаше, разбира се, така че се насочих към секцията с настолните игри, да видя дали няма нещо ново. После попаднах на една интересна и добре илюстрирана енциклопедия за рицарите и се зачетох, когато отвън се чува три глухи гърмежа. Изстрели ли бяха това? Замръзнах с

енциклопедията в ръце и се заслушах. Ужасяващ вик огласи помещението. Този път идваше съвсем отблизо. Минута по-късно се престаших и се приближих до входа, защото стената от препълнени етажерки закриваше стъклените витрини и само от там имах видимост навън. В този миг видях как изходните врати на Cinema City се отвориха и двама мъже панически хукнаха към ескалаторите. След тях тичаха още хора, истински хаос цареше сред тълпата. Някакъв мъж застигна едно момиче на около двадесет, което се препъваше в опитите си да бяга с високи токове. Той се нахвърли върху нея и я събори на земята, а отгоре им се метнаха още няколко човека. Стоях в шок и потрес и наблюдавах как тълпата буквално разкъса момичето, а също и един по-възрастен мъж и едно малко момченце. Момченцето до последно пищеше и се бореше да издрапа и да се изплъзне от преследвачите си, които го дърпаха и хапеха за краката. Някъде отвън сирените, сигнализиращи опасност, нададоха жалостив високочестотен вой и подхванаха онази мелодия, която досега само ни бе досаждала при проверките на системата. Именно тя ме изкара от вцепенението. Тръгнах към изхода, но в същия момент двама мъже дотърчаха отляво и пред погледа ми направо отнесоха продавачката, която дотогава стоеше смразена пред книжарницата. От етажерките не виждах какво се случва, но чувах как тя квичи като животно от ужас и болка. Страхът ми попречи да изляза и да побягна или да опитам да ѝ помогна. Просто останах на място, без да мога да предприема каквото и да било. Една-единствена мисъл бе обхванала цялото ми съзнание и бе прогонила всичко друго от него. Голяма и червена мисъл, пулсираща, ужасяваща, лигава и злокобна.

„З О М Б И Т А“

Внезапно чух стъпки зад гърба си, нервни тръпки пролазиха по цялото ми тяло и по лицето ми изби пот. Разбира се, не бях сам в книжарницата...

ТЕСТ

За разлика от другите книги, на които си попадал, драги читателю, в тази няма да четеш за приключенията на някой друг, тъй като тук героят си ти. Дори, за разлика от останалите книги-игри които си чел, в тази книга-игра героят си ТИ. Не се шегувам, наистина си ТИ — с твоя пол, възраст, умения, физически данни, всичко. Въпреки това е сложно и нечетивно навсякъде текстът да бъде написан едновременно в мъжки и женски род (че и в единствено и множествено число), затова съм избрал да пиша в мъжки род, единствено число. Нека това не ти пречи, ако си от женски пол, а ако играете двама, просто знайте, че текстът се отнася за всеки четящ.

Преди да продължим нататък, ще трябва да те поразпитам малко. Преди всичко си вземи лист, нещо за писане и няколко зара, които ще са ти нужни в играта. Когато си готов, си запиши отговорите на следния тест. Недей да послъгваш, ей!

Ако сте двама, нека всеки попълни теста за себе си.

1. Как оценяваш физиката си за своите възраст и пол?

- а) физически съм много слаб и болнав
- б) има какво да се желае
- в) средно
- г) добре сложен
- д) спортувам всяка седмица и съм в отлично здраве
- е) атлет-машина съм, спортувам и тренирам ежедневно

2. Издокарваш ли се за другия пол?

- а) да, винаги съм стилно облечен и привличам внимание
- б) средна работа, не се издокарвам много, но не съм и разпуснат
- в) не ми пука какво мислят хората за мен, обличам се аз да се чувствам добре

Ако се затрудняваш с този въпрос, помисли как си бил облечен предния път, когато ходи към мола.

3. Как си с шофирането?

- а) категория „С“ имам, мога да карам всичко от Смарт до двуетажен автобус, ако се наложи
- б) имам кола и не мърдам никъде без нея

- в) имам книжка, но не карам
- г) нямам книжка, но мога да карам, естествено
- д) не мога да карам, ама хич

4. Носиш ли очила?

- а) само слънчеви
- б) само понякога, например за телевизия; иначе мога и без
- в) ами нося, какво да правя...
- г) без очила съм като къртица в солариум

Преди да видиш резултатите от теста, ще те запозная с правилата.

ПРАВИЛА

Показатели — В тази игра имаш четири показатели — Сила, Бързина, Наблюдателност и Шофиране. Техните начални стойности ще определиш след малко в зависимост от възрастта си и това как си отговорил на горния тест. Ако случайно стойностите са високи, не се обнадеждавай — със сигурност ще съумееш да се провалиш, въпреки това.

В приключението стойността на показателите може да се променя, в резултат на промяна в екипировката ти, нараняванията и т.н.

Съюзници — По време на приключението ще се срещнеш с хора, с които ще обедините сили, за да се справите с отвратителния апокалипсис около вас. Впоследствие, някои от тях сигурно ще загинат или ще напуснат групата, потресени и огорчени от поведението ти. Тези съюзници също имат Сила и Бързина, а също така и показател Лоялност. Той в общи линии отмерва колко те мразят и зависи от събитията и нагласата им към теб. Този показател ще играе важна роля за тяхното поведение в някои ситуации.

Персонални проверки — При тях хвърляш един зар и прибавяш някой от своите показатели — Сила, Бързина, Наблюдателност или Шофиране. Целта е сборът между показателя ти и зара да е по-висок от посочено число (трудност).

Групови проверки — При тях хвърляш даден брой зарове, който се определя от „показател“ и „трудност“. Получаваш правото да хвърлиш по един зар за всеки от групата, който има стойност на посочения „показател“ равна или по-висока на „трудността“. От тези зарове ти е нужен даден брой „успехи“ (числото в скобите), като за „успех“ се зачита показание на зар 4, 5 или 6.

Имай също предвид, че понякога дадени твои съюзници не участват в някои от проверките; това винаги е специално упоменато в текста.

**Пример:
Сила 3 (2)**

Тук параметрите се разчитат по следния начин:

показател **Сила**

трудност **3**

нужни успехи **(2)**

Това означава, че хвърляш по един зар за всеки от групата (включително себе си), който има поне **3** точки **Сила**. Нужни са ти **(2)** успеха — два зара, които да показват поне **4** след хвърлянето.

Умел участник — Ако някой участник в проверката има две или повече точки над посочената трудност, например, ако при описаната погоре ситуация някой има 5 или повече точки за Сила, можеш да повториш веднъж хвърлянето на неговото зарче, ако резултатът е незадоволителен при първия опит. Обаче трябва да си набележиш кой зар хвърляш за него, а не просто да хвърлиш наново един, който не те устройва.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ ВАРИАНТИ ЗА ИГРА

Игра от двама — ако в момента двама души четете разказа, запишете си код „двама“ и попълнете и теста поотделно. Има няколко основни правила, които трябва да запомните:

- решенията ще взимате заедно;
- ако единият от вас умре, историята приключва неуспешно и за двамата;
- когато правите групови проверки за Лоялност, винаги добавяйте по 1 зар;
- когато някой се присъединява към групата, считайте, че Лоялността му е с едно по-ниска от посоченото;
- Когато от стойността на даден ваш показател зависи да определите дали ще има някакво отражение на Лоялността на някого от групата, достатъчно е един от вас да има показателя на съответното ниво, за да се зачита условието за изпълнено;

Игра с повече от двама — ако повече играчи четат разказа едновременно, отново само двама от тях ще са основни. Останалите могат да играят ролите и да хвърлят заровете за присъединяващите се в групата персонажи, както и да дискутират всички избори заедно с основните играчи; ако спомагателните персонажи умрат, това не води до край на разказа;

Ролеви вариант — ако вече си играл играта и искаш да видиш какво би преживял в тази ситуация, ако беше например малко момиченце, възрастен дядо или натокана мацка, намисли си герой и попълни теста за него; след това изиграй варианта в ролята на този герой;

Игра без зарове — ако не обичаш заровете (или ако случайно нямаш такива), избери дали искаш лесна или трудна игра и зачитай:

- че си хвърлил при персонални проверки 4 за лесна и 3 за трудна игра;
- при групови проверки (1) успех на всеки 2 зара, които трябва да хвърлиш, като закръгляш броя успехи нагоре за лесна и надолу за трудна игра;

Разказ без правила — ~~ще не се~~ ако се отегчаваш от сложни правила и искаш само да четеш разказа, то при проверки винаги считай, че си постигнал по-високия резултат. Предупреждавам, че това може да отнеме част от удоволствието и повечето от трудността на приключението. Записвай си (или помни) само броя и имената на съюзниците си и кодовете, стига да не се затрудняваш особено.

Това е всичко. Започни играта от ► [Епизод 1](#)

[Дневник на приключението](#)

ЕПІЗОДИ

1

Нека започнем с определянето на показателите ти за тази игра. Ако играете двама, ще трябва да минете през тези начални епизоди един по един, следвайки инструкциите (сами изберете кой да започне пръв).

Каква е възрастта ти?

- Под 12 години ► *Епизод 2*
- Между 12 и 15 години ► *Епизод 3*
- Между 16 и 35 години ► *Епизод 4*
- Между 35 и 55 години ► *Епизод 5*
- Над 55 години ► *Епизод 6*

Знаеш ли, според някои хора този разказ игра може да не е подходящ за теб. Някои от сцените са разписани прекалено визуално за детската ти психика и не бива да рискуваме да я увреждаме. Това е краят на твоето приключение, съжалявам.

КРАЙ

Хей! Остави книгата веднага, чуваш ли! Не прочете ли какво пише по-горе? Край!

...

Добре, нека да бъде на твоята, ама да не кажеш после, че не съм те предупредил — вътре може да има сцени на насилие, неподходящ език и т.н. Ако станеш някакъв психопат, социопат или каквото и да било друго, сам си си виновен!

Та, запиши си следните характеристики в [дневника](#):

Сила: 2

Бързина: 4

Наблюдателност: 3

Шофиране: 0

Ако отговорът на [въпрос 1](#)) е а), си извади 1 точка от **Сила** или от **Бързина**, а, ако е е), добави 1 точка към един от двата показателя, като и в двата случая гледаш този избор да отговаря на твоите способности.

Добави си следния персонаж в дневника, освен ако нямаш код „двама“:

Име: Баба ми

Сила: 2

Бързина: 1

Лоялност: 5 (нейната **Лоялност** НИКОГА не се променя)

Баба ти е дошла с теб в мола въпреки протестите ти, защото се притеснява да те пуска сам да се разхождаш там. Сега стои до теб, повтаря „Леле божке! Майчице!“ и гледа невярващо случващото се около вас. Премини на ► [Епизод 7](#)

3

Запиши си следните характеристики в [дневника](#):

Сила: 2

Бързина: 4

Наблюдателност: 4

Шофиране: 0

Ако си момче, си добави 1 точка сила. Ако отговорът на [въпрос 1\)](#) е а), извади по 1 точка от **Сила** и **Бързина**, ако е б), извади 1 точка от единия от двата показателя, а, ако е д) или е), прибави 1 точка към един от тях по твой избор и гледай този избор да отговаря най-добре на твоите способности.

Сега премини на ► [Епизод 7](#)

Запиши си следните характеристики в [дневника](#):

Сила: 3

Бързина: 3

Наблюдателност: 4

Ако си мъж, си добави 1 точка сила. Ако отговорът на [въпрос 1\)](#) е *a)*, извади по 1 точка от **Сила** и **Бързина**, ако е *б)*, извади 1 точка само от единия от двата показателя, ако е *д)*, добави 1 точка към някой от тях, а, ако е *е)*, прибави 2 точки към единия или по 1 точка към двата показателя по твой избор и гледай този избор да отговаря най-добре на твоите способности.

В зависимост от отговорите на [въпрос 3\)](#) си запиши точки за шофиране както следва:

a) 5 точки **Шофиране**

б) 4 точки **Шофиране**

в) 1 точка **Шофиране**

г) 1 точка **Шофиране**

д) 0 точки **Шофиране**

Ако си мъж и на [въпрос 2\)](#) си отговорил *a)* или си жена и си отговорила на същия [въпрос](#) с *a)* или *б)*, си извади 1 точка **Бързина** и си запиши код „облекло“.

Ако си жена и си отговорила на [въпрос 2\)](#) с *a)*, запиши код „супер секси“, а, ако си отговорила каквото и да било друго, си запиши код „секси“.

Ако си жена, извади 1 точка **Шофиране**... Хайде, усмихни се!

Сега премини на ► [Епизод 7](#)

Запиши си следните характеристики в [дневника](#):

Сила: 3

Бързина: 2

Наблюдателност: 3

Ако си мъж, си добави 1 точка **Сила** и 1 точка **Бързина**. Ако отговорът на [въпрос 1\)](#) е *a)*, извади по 1 точка от двата показателя **Сила** и **Бързина**, ако е *б)*, си извади само 1 точка от единия от тях, ако е *д)* си добави 1 точка към някой от двата, а, ако е *е)*, добави 2 точки към тях по твой избор и гледай този избор да отговаря най-добре на способностите ти.

В зависимост от отговорите на [въпрос 3\)](#) си запиши точки за шофиране както следва:

a) 5 точки **Шофиране**

б) 4 точки **Шофиране**

в) 1 точки **Шофиране**

г) 2 точки **Шофиране**

д) 0 точки **Шофиране**

Ако си мъж и на [въпрос 2\)](#) си отговорил *a)*, си извади 1 точка **Бързина** и си запиши код „**облекло**“.

Ако си жена и си отговорила на [въпрос 2\)](#) с *a)*, запиши код „**секси**“.

Сега премини на ► [Епизод 7](#)

6

Запиши си следните характеристики в [дневника](#):

Сила: 3

Бързина: 2

Наблюдателност: 2

Ако си мъж, си добави 1 точка сила. Ако отговорът на [въпрос 1\)](#) е а), намали силата си с 2, ако е б), я намали с 1 точка, ако е г), д) или е), си добави 1 точка към **Сила** или **Бързина** по твой избор и гледай този избор да отговаря най-добре на твоите способности.

В зависимост от отговорите на [въпрос 3\)](#) си запиши точки за шофиране както следва:

а) 4 точки **Шофиране**

б) 3 точки **Шофиране**

в) 1 точка **Шофиране**

г) 1 точка **Шофиране**

д) 0 точки **Шофиране**

Сега премини на ► [Епизод 7](#)

Ако на **въпрос 4)** си отговорил *a)*, прибави 1 точка за **Наблюдателност**, ако си отговорил *в)*, си запиши код „**цайс**“, а, ако си отговорил *г)* — код „**снайпер**“.

С това приключваме определянето на твоите показатели. Ако считаеш, че оценките не са справедливи, можеш да ги промениш малко, но, ако после се чувстваш измамник, няма да съм аз виновен.

Ако **Бързината** ти е равна на 1 и имаш код „**облекло**“, ще те помоля да си облечеш нещо по-удобно, че така нямаш никакъв шанс... (Авторът свенливо се обръща на другата страна.) Зачеркни кода, после виж наново резултатите си от теста, защото това преобличане може да повлияе на код „**секси**“ или „**супер секси**“, ако си жена.

□ При код „**двама**“, ако някой от двамата играещи още не е сметнал показателите си, нека го направи на ► *Епизод 1*

□ В противен случай продължи на следващия епизод, тъй като има някой зад гърба ти, в случай че си забравил, а това си е неприятно при зомби апокалипсис ► *Епизод 8*

Сграбчих от етажерката за нови книги поредния бозлив вампирски роман „Ракиено време“ и се извърнах рязко, готов да го запрата по човека зад мен. Той стоеше на няколко метра по-навътре между секциите. Преди да хвърля солидната хартиена тухла, фигурата вдигна ръце, за да предпази главата си и запримига. Уцелих го:

- ... в главата ► *Епизод 12*
- ... в слабините ► *Епизод 17*
- ... никъде ► *Епизод 22*

Мъжът пристъпи към мен с изпълнени с ужас очи и вдигна ръка със стиснат юмрук.

- Ако имаш код „**секси**“ или „**супер секси**“ ► Епизод **13**
- Ако нямаш навършени 16 години ► Епизод **18**
- Ако си над 55 годишен ► Епизод **23**
- Ако не отговаряш на никое от горните условия ► Епизод **28**

Побягнах навън и след по-малко от пет метра се стопирах в тълпа освирепели хора. Понечих да хукна в другата посока, където още няколко разкъсваха продавачката от книжарницата, но не сварих да го сторя. Едно от зомбитата ме сграбчи за ръката и, преди да се отскубна, още няколко се бяха нахвърлили отгоре ми. Писъците ми изпълниха за кратко помещението и скоро заглъхнаха, а, когато спрях да се движа, повечето зомбита изгубиха интерес и продължиха в търсене на следващата си жертва.

КРАЙ

Момчето бе около двадесет и пет годишно и изглеждаше здравичко.

— Айде, побъхзай — подкани ме то с особен акцент. — Какво се запъваш като пудел пхед захахен памук?

Добави си следния персонаж в дневника:

Име: Сашо Цачев

Сила: 5

Бързина: 4

Лоялност: 2

Ако имаш код „секси“ или „супер секси“, добави 1 точка към неговата Лоялност. Премини на ► [Епизод 30](#)

Запратих с все сила книгата към главата му. Тя се разтвори във въздуха, цапна го през ръцете, но не му нанесе никакви поражения и тупна на земята. Младежът изохка и ме погледна намръщено.

Хвърли зарчето и виж какво ще се падне:

- 1 или 2 ► Епизод **9**
- 3 или 4 ► Епизод **19**
- 5 или 6 ► Епизод **24**

Той остана така за няколко секунди и накрая викна:

— К'во пхайш ма, кифло! Не виждаш ли, чи съм нохмален? Еее, тц-тц-тц, ши ви и-бабинити-манджи! Ела по-назад, пхеди да са дошли тия фашисти от отвън!

Беше около двадесет и пет годишен и изглеждаше здравичък.

Добави си следния персонаж в [дневника](#):

Име: Сашо Цачев

Сила: 5

Бързина: 4

Лоялност: 1

Премини на ► [Епизод 30](#)

Момчето бе около двадесет и пет-шест годишно, високо и с нормално телосложение.

— Ако чакаш писмена покана, свъхшиха ни. Има бланки там до касата, ама не ти препоръчвам да ходиш. Идваш ли? — подкани ме той.

Добави си следния персонаж в [дневника](#):

Име: Сашо Цачев

Сила: 5

Бързина: 4

Лоялност: 3

Ако имаш код „супер секси“, добави 2 точки към неговата Лоялност. Премини на ► [Епизод 30](#)

Ударът ме нокаутира. Не знам колко време съм бил в безсъзнание, но явно достатъчно дълго, за да ме докопат зомбясалите гадини, които пъплеха наоколо, и да закусят с беззащитното ми тяло.

КРАЙ

Беше около двадесет и пет-шест годишен младеж, не особено висок и леко хърбав. Очите му постоянно шареха насам-натам.

— Какво става, аверче, да не смяташ някакви косинуси наум? Идвай насам, преди да са дошли тия отвън и да са ти обръснали краката!

Добави си следния персонаж в [дневника](#):

Име: Ники Вълчев

Сила: 3

Бързина: 4

Лоялност: 4

*Ако имаш код „**секси**“ или „**супер секси**“, си добави 1 точка към неговата **Лоялност**. Премини на ► [Епизод 30](#)*

Книгата прелетя и с шеметна скорост изпраска противникът ми точно в мекотиите. Той се присви от болка и приклегна, а аз използвах момента, за да:

- изхвърча от книжарницата ► *Епизод 10*
- го довърша с ритник в лицето ► *Епизод 20*

Той остана така за няколко секунди и накрая викна:

— К'во пхайш ве, фъстък! Ей, ши ви и-бабинити-манджи! Ела по-назад, пхеди да са дошли тия фашисти от отвън!

Беше около двадесет и пет годишен и изглеждаше здравичък.

Добави си следния персонаж в [дневника](#):

Име: Сашо Цачев

Сила: 5

Бързина: 4

Лоялност: 0

Премини на ► [Епизод 30](#)

Той остана така за няколко секунди и накрая изръмжа с яден тон:
— Ко стана ве, балъче! На зомби ли ти мязам?! Идвай по-назад,
преди да са ни разхвърляли черволяците и на двамата!

Беше около двадесет и пет-шест годишен младеж, висок и с нормално телосложение.

Добави си следния персонаж в [дневника](#):

Име: Иван Димитров

Сила: 4

Бързина: 4

Лоялност: 2

Ако имаш код „супер секси“, добави 2 точки към неговата Лоялност. Премини на ► [Епизод 30](#)

Направих крачка напред и посегнах да го изритам с все сила.

Хвърли един зар и виж какво ще се падне:

□ от 1 до 3 ► Епизод **28**

□ от 4 до 6 ► Епизод **26**

Първо погледът ми попадна на висок възрастен мъж, на около шейсет. Той изглеждаше много добре сложен, но дишаше бавно и тежко, сякаш със затруднения, а на лицето му бе изписана някаква неизвестна за мен мъка.

Добави си следния персонаж в [дневника](#):

Име: Дядо Стефан

Сила: 4

Бързина: 2

Лоялност: 3

*Ако имаш код „побойник“, извади 1 точка от неговата **Лоялност**. След това хвърли отново зарчето и виж какво ще се падне:*

□ 1 или 2 ► [Епизод 34](#)

□ 3 или 4 ► [Епизод 39](#)

□ 5 или 6 ► [Епизод 44](#)

Стресът ми идваше в повече и сърцето ми туптеше лудешки, но все пак успях да осъзная, че младежът пред мен не проявява признаци на безумие или агресия.

— Ей, спокойно — каза той, като видя, че няма да го замеря или нападам. — Ела насам, че тук е много опасно — подкани ме.

Хвърли едно зарче и виж какво ще се падне:

□ 1 или 2 ► *Епизод 11*

□ 3 или 4 ► *Епизод 14*

□ 5 или 6 ► *Епизод 16*

Той остана така за няколко секунди и накрая викна:

— Ей, дърто, к'во пхаиш ве! Ей, ши ви и-бабинити-манджи, ти опитваш да им помогниш, те ти са пенят насреща, нищо че нелхолога им се подава от джоба вечи. Шци вкахам един, ща оставя на място, виж са към си Алцхаймех! Идвай тука, пхеди да са дошли тия фашисти от отвън!

Беше около двадесет и пет годишен и изглеждаше здравичък.

Добави си следния персонаж в [дневника](#):

Име: Сашо Цачев

Сила: 5

Бързина: 4

Лоялност: 0

Премини на ► [Епизод 30](#)

Той остана така за няколко секунди и ми се ухили:

— Споко, Джеки Чан! Нормален съм, не съм като тия лимки отвън. Ела сега по-навътре, преди да са довтасали.

Беше около двадесет и пет-шест годишен младеж, не особено висок и леко хърбав. Очите му постоянно шареха насам-натам.

Добави си следния персонаж в [дневника](#):

Име: Ники Вълчев

Сила: 3

Бързина: 4

Лоялност: 3

*Ако имаш код „супер секси“ или „секси“, си добави 1 към неговата **Лоялност**.*

Премини на ► [Епизод 30](#)

Изправих се с кисела физиономия и наместих челюстта си. Малко ми се виеше свят, но адреналинът ми помогна да се взема в ръце. От нападателя ми нямаше и следа, и впоследствие разбрах, че е избягал извън книжарницата.

Премини на ► [Епизод 30](#)

Ударът ми попадна право в целта си и изненадания ми противник се строполи в несвяст на пода. След няколко секунди задоволение от свършеното забелязах няколко глави, които ме наблюдаваха от страни, откъм сектора с детски играчки.

Запиши си код „побойник“.

☐ *Ако искаш да избягаш от книжарницата ► Епизод **10***

☐ *Ако отидеш при тях ► Епизод **30***

Първо погледът ми попадна на ниска, но жилава жена, на около петдесет. Тя беше с боядисана червена коса, носеше анцуг и гледаше будно, по което прецених, че е успяла да запази самообладание в ситуацията. Впоследствие разбрах, че е учителка по физическо от близкото 30-о СОУ.

Добави си следния персонаж в [дневника](#):

Име: Нина Маринова

Сила: 3

Бързина: 3

Лоялност: 4

*Ако точките ти **Сила** са под 3, си извади 1 точка от нейната **Лоялност**, а, ако е 5, добави 1 към нея. След това хвърли отново зарчето и виж какво ще се падне:*

□ 1 или 2 ► [Епизод 34](#)

□ 3 или 4 ► [Епизод 39](#)

□ 5 или 6 ► [Епизод 44](#)

За мое голямо нещастие се оказа, че момчето тренира кикбокс, а ситуацията явно го бе стресирала и изнервила. Преди да успея да реагирам той стовари юмрука си в мутрата ми.

Хвърли 1 зар и прибави силата си. При код „двама“ и двамата имате право на един опит и един успех стига.

□ Ако резултатът е 8 и повече ► Епизод [25](#)

□ В противен случай ► Епизод [15](#)

— Чуваш ли се, въобще? — отвърна младежът. — Това са ЧИСТА проба зомбита, както и да го сучеш. До пет минути ще са влезли да ни разхвърлят черволяците из цялата книжарница, ако не направим нещо! Приемете го, ЗОМБИТА са!

*Отбележи си, че губиш 1 точка от неговата **Лоялност** и премини на ► Епизод **38***

Навътре в книжарницата, в закътаната секция за детски играчки се бяха събрали няколко човека и ме наблюдаваха с интерес и недоверие, докато ги приближавах. Всеки от тях държеше по нещо — я ключове, я някоя по-дебела книга. Вдигнах ръце в знак, че не представлявам никаква заплаха и на свой ред ги огледах. Запознахме се набързо от разстояние, без да се здрависваме.

Хвърли зарчето и виж какво ще се падне:

□ 1 или 2 ► *Епизод [21](#)*

□ 3 или 4 ► *Епизод [27](#)*

□ 5 или 6 ► *Епизод [37](#)*

С периферното си зрение забелязах как две фигури, омазани целите с кръв, се показаха измежду секциите и се втурнаха към нас! Така се сепнах, че дори не успях да извикам, а просто се извърнах към тях и вдигнах ръце, за да се предпазя.

Премини на ► [Епизод 48](#)

Нарихахме ги до близката секция и, преди да са успели да се изправят, я катурнахме отгоре им с всичките книги, с която бе отрупана. Тя с грохот се стовари върху зомбитата. Предполагам ги бе понатрошила и щеше да им отнеме време да се измъкнат, но продължаваха да шават отдолу.

Хвърли зарчето и виж какво ще се падне:

□ от 1 до 4 ► *Епизод 49*

□ 5 или 6 ► *Епизод 33*

В този момент някъде отвън се чу поредица от гърмежи. Не можах да преценя дали идваха от самия мол, но цялата сграда се разтърси. Всички се спогледахме уплашено, а двете зомбита продължаваха да драпат изпод секцията и да се опитват да се измъкнат. Трябваше да бягаме.

Премини на ► [Епизод 64](#)

В тази част на книжарницата бяха и още две момичета, които приближаваха тридесетте, но сякаш още не ги бяха стигнали. Едното бе малко по-наконтено, с високи обувки, тесен черен панталон и блестяща сребриста блузка, а другото се бе облякло по-спортно, с дънки и маратонки, и вързана коса. И двете бяха по-скоро нисички.

Добави си следните персонажи в [дневника](#):

Име: Мемито

Сила: 2

Бързина: 3

Лоялност: 4

Име: Росито

Сила: 3

Бързина: 3

Лоялност: 2

*Ако точките ти **Сила** са под 3, си извади по 1 точка от техните точки **Лоялност**, а, ако са 5 или имаш код „побойник“, добави по 1 към тях. Сега премини на ► [Епизод 41](#)*

— Това са зомбита, няма какво да спорите — уверих ги. — Виждал съм такива милиони пъти! Просто е — ако ви ухапят, ставате като тях, ако им пръснете мозъка, умират. Ядат и преследват свирепо всичко живо, но нямат грам акъл и би трябвало лесно да се оправим, ако действаме разумно.

□ *Ако дядо Стефан или д-р Трифонов са в групата и нямаш навършени 36 години ► Епизод [43](#)*

□ *В противен случай ► Епизод [57](#)*

— Зомбита са, казвам ви! — чу се пискливият глас на Лютко. Очите му бяха насълзени. — Същите като в „Левт Фор Дет“. Ще влязат тука и ще ни изядат живи, мамо, ще ни разкъсат. Ще ни разкъсат, казвам ви!

Той се разциври и другите побързаха да го успокоят и да му запушат устата.

Премини на ► [Епизод 38](#)

Първо погледът ми попадна на нисичък плешив мъж, облечен в стилин костюм, който вероятно гонеше петдесетака. Мъжът беше леко закръглен, но не изглеждаше особено силен, въпреки килограмите си. Малко по-късно разбрах, че е доктор УНГ, което можеше да се окаже полезно в ситуация като тази.

Добави си следния персонаж в [дневника](#):

Име: д-р Трифонов

Сила: 3

Бързина: 2

Лоялност: 3

*Ако точките ти за **Сила** са 3 или 4, си добави 1 точка към неговата **Лоялност**, а, ако имаш код „побойник“, извади 1 от **Лоялността** му. След това хвърли отново зарчето и виж какво ще се падне:*

□ 1 или 2 ► [Епизод 34](#)

□ 3 или 4 ► [Епизод 39](#)

□ 5 или 6 ► [Епизод 44](#)

Неприятното бе, че шумът, който бяхме вдигнали, изглежда привлече внимание към нас.

*Хвърли зар и прибави **Наблюдателността** си. При код „двама“ и двамата имате по един опит и един успех стига.*

□ Ако резултатът е 7 или повече ► Епизод **31**

□ Ако е по-малък от 7, но Вълчев е в групата ► Епизод **46**

□ В противен случай ► Епизод **51**

В тази част на книжарницата бяха попаднали и три момчета на по десетина години. Личеше им, че са се попикали от страх (при едното това буквално си бе така), но не крещяха и не цивреха, а само наблюдаваха останалите с уплашените си погледи. Момчетата бяха ученици от съседното 30-о СОУ и явно бяха дошли след училище към мола да разгледат новите играчки.

Добави си следните персонажи в [дневника](#):

Име: Лютко

Сила: 2

Бързина: 3

Лоялност: 3

Име: Дани

Сила: 1

Бързина: 3

Лоялност: 4

Име: Венци

Сила: 1

Бързина: 3

Лоялност: 3

*Ако точките ти за **Сила** са под 3, извади по 1 точка от техните **Лоялности**, а, ако са 4 или повече, или имаш код „побойник“, си добави по 1 към тях. Сега премини на ► [Епизод 41](#)*

Докато двете зомбита ме разкъсваха на пода, останалите от групата само гледаха с отвращение и истеричен страх. Никой не се престаши да ми помогне. При първа възможност групата се прокрадна покрай безумните същества, възползвайки се от това, че те бяха прекалено заети да дъвчат плътта ми. Протегнах ръка към отдалечаващите се хора и със сетни усилия викнах подир тях, но никой дори не погледна назад.

край

Шумът отвън приближаваше и всички се набутахме максимално навътре в този сектор, готови да посрещнем който и каквото ни приближи. Вече никой не говореше — бяхме се снишили и напрегнато се вирахме между етажерките, които сега образуваха своеобразен вход към нашето малко, окичено с китайски играчки скривалище.

Така минаха десетина минути. Отвън се чуваха писъци, тичане, чупене на стъкла и трясъци, чиито източници бяха трудни за определяне. От високоговорителите в близост до мола ломотеше монотонен глас, но без съмнение нямаше да мога да различа какво казва, дори да бях на улицата.

Разбира се, пробвахме многократно да се обадим за помощ по джиесемите си, но никоя от мрежите не работеше.

— Трябва да се барикадираме тук — подшушна някой от по-възрастните. — Да преместим онази етажерка и да чакаме помощ.

— Глупости — отвърна друг, — трябва да се разкараме от това шибано място, докато сме още живи.

— Какво става, бога ми, защо всички са се побъркали? Да не би да са пунали някакъв газ или нещо?

— Мисля, че са някаква секта.

— Хората са зомбясали — прошепна някой отчаяно. — Колкото и да е налудничаво, зомбясали са. Това не са хора вече. Ако ви ухапят, ще станете като тях.

Няколко души му отвърнаха вкупом:

— Глупости!

— Ти пък откъде знаеш!

Спорът се разгорещяваше и гласовете на участващите в него започнаха да се усилват.

□ Намесих се, за да защитя теорията за зомбитата ► *Епизод 35*

□ Намесих се, за да изтъкна очевидното — че никой от нас не знае реално какво се случва ► *Епизод 45*

□ Опитах да ги накарам да млъкнат ► *Епизод 55*

Най-сетне успяхме да повалим зомбитата и ги обсипахме с удари и ритници, за да не могат да се изправят. Ако това бяха хора, досега щяха да са се свили на кълбета в агония или да са загубили съзнание, но двете същества продължаваха да опитват да ни докопат и да се изправят. Момичето драпаше и махаше към мен, дори след като с един ритник така уцелих крака ѝ, че изхрущя и костта се подаде през плътта. Можехме:

- ... да съборим една от секциите отгоре им ► *Епизод 32*
- ... да ги ритаме в главите ► *Епизод 54*
- ... да хукнем извън книжарницата ► *Епизод 64*

— Няма да слушам повече тези ГЛУПОСТИ! — изръмжа възрастният мъж. — Еее, тц-тц-тц! Милиони пъти си виждал? КЪДЕ си виждал, по комиксите и компютърните игри? Ай, ше въ таковам у пишлеметата скапани.

— Абе я недей да ми говориш така — отвърнах му нервно.

*Отбележи си, че губиш 1 точка от неговата **Лоялност**, както и от тези на Стефи и Таня, ако са в групата. След това премини на ► Епизод **38***

В тази част на книжарницата бяха попаднали и две жени на средна възраст. Те успяваха да съчетаят по непонятен за мен начин уплахата от ситуацията с възмущение и притеснения, свързани със забравени яденета и прибиране на деца от детска градина. Изглежда още не бяха осъзнали съвсем какво се случва, а едната от тях говореше за джихад и тероризъм.

Добави си следните персонажи в [дневника](#):

Име: Стефи

Сила: 3

Бързина: 2

Лоялност: 4

Име: Таня

Сила: 2

Бързина: 2

Лоялност: 4

*Ако точките ти за **Сила** са под 3, си извади по 1 точка от техните **Лоялности**, а, ако са 5 и повече, си добави по 1 към тях. Ако имаш код „побойник“, си извади по 1 точка от техните **Лоялности**. Сега премини на ► [Епизод 41](#)*

— Ей-ей, няма нужда от прибързани заключения. Явно нещо се случва, но никой от нас няма представа защо се държат така тези хора. Без значение какви са, трябва да действаме разумно и организирано, за да се измъкнем живи оттук.

□ Ако Иван Димитров или Ники Вълчев е в групата ► Епизод [29](#)

□ Ако Лютко е в групата и ти си на под 16 или над 55 ► Епизод [36](#)

□ В противен случай ► Епизод [57](#)

— Внимавай! — извика изведнъж Никола, а очите му бяха разширени от ужас.

Извърнах се веднага и видях две фигури измежду секциите, омазани целите с кръв! Идваха към нас! Преди да сторя каквото и да било, те се втурнаха право към мен. Панически вдигнах ръце да ги посрещна.

Премини на ► [Епизод 48](#)

За щастие някои от останалите в групата успяха да запазят самообладание и веднага се хвърлиха да ми помогнат. Едното зомби така се бе вкопчило в мен, че едва го отскубнаха и ме надра жестоко. Побързах да се изправа и да се извърна срещу нападателите, без да обръщам внимание на разкъсаната си плът и обилната кръвозагуба.

При код „двама“ изберете произволно кой от вас е ухапан.

*Запиши си код „ухапан“ и извади 1 точка от **Сила**. Ако силата ти е станала 0, губиш съзнание и това е краят на твоето приключение. В противен случай продължи на ► Епизод **48***

Двете фигури се нахвърлиха срещу ни и по-слабите от нас се свиха панически в ъгъла на помещението. Върху мен връхлетя с оголени зъби младо, дългокрако, чернокосо момиче с иначе нежни черти. По униформата ѝ разбрах, че е била сервитьорка в Хепи. Беше боса. Червената ѝ поличка бе насъбрана нагоре, а от бялата ѝ ризка бе останал само червен разкъсан парцал, който едва се крепеше още от лявата ѝ страна. По разкритата ѝ гръд имаше кървави следи от нокти, а в корема ѝ зееше зловеща дупка, от чийто вид ми се догади. Нито голотата, нито раните правеха някакво впечатление на момичето — изглежда кръвожадността в това същество бе заместила всички останали емоции и мисли. Успях да сграбча ръцете ѝ и я изблъсках към една от секциите, но с тази безчувственост и ярост тя веднага си възвърна равновесието и се спусна отново към мен. Вдясно другите се бореха с добре сложен младеж, по който на пръв поглед не забелязах наранявания... но пък лицето му беше цялото омазано с кръв.

*Преброй колко от хората в групата (без Стефи и като броиш и себе си) имат 3 и повече точки **Сила**. За всеки от тях хвърли по 1 зар. Ако баба ти е в групата, нейният бастун се оказва полезен в ситуацията, така че брой и нея като отговаряща на условието.*

СИЛА 3 (2)

- Ако поне два от заровете показват 4 и повече ► Епизод **42**
- Ако нито един от заровете не показва 4 и повече ► Епизод **52**
- Ако само 1 от заровете показва 4 и повече повтори хвърлянето, като след първия опит, Стефи се включва в борбата (добави си един зар ако е в групата). Хвърляй, докато имаш поне два успешни зара или докато нито един не постигне успех.

Силният шум беше привлякъл зомбитата от половината етаж и сега десетки от тях започнаха да се намъкват в книжарницата. Опряхме гърбове в стената в отчаян отпор, но нямахме никакъв шанс и скоро бяхме разкъсани от освирепялата тълпа.

КРАЙ

Настана тягостна и зловеща тишина. Без да спирам да гледам в пода, заговорих:

— Прав е, трябва да вървите. Аз съм обречен така или иначе.

Те си засушукаха. Един-двама дойдоха да ми стиснат ръката или да ме потупат по рамото и всички бавно се изнесоха към изхода на книжарницата. Минута по-късно се втурнаха на някъде и известно време чувах кънтящите стъпки и виковете на някои от тях. Не знам дали са успели да избягат, но мен ме чакаше друга съдба.

Стоях свит в ъгъла повече от ден. Осветлението в мола угасна, а навън пукотите и гърмежите не стихваха. Обнадежден от това, че все още бях човек, направих опит да се измъкна от сградата, но сам нямах шанс в тази ситуация и станах лесна плячка за ходещите мъртъвци само на няколко метра от книжарницата.

край

В един кратък миг зърнах ужасените физиономии на останалите от групата, но нито те, нито аз успяхме да реагираме достатъчно бързо. Когато чух търченето зад гърба си, вече бе прекалено късно. Усетих остра болка в дясното си рамо, на сантиметър от врата, и се проснах на пода под тежестта на двете зомбита, които ме бяха връхлетели.

□ *Ако баба ти е в групата, тя се втурва да те отърве, последвана от другите ► Епизод 47*

В противен случай преброй колко човека имат 4 и повече точки Лоялност. За всеки от тях хвърли по 1 зар.

ЛОЯЛНОСТ 4 (2)

□ *Ако поне два от заровете показват 4 и повече ► Епизод 47*

□ *В противен случай ► Епизод 40*

Кръвта ми се смрази, когато момичето се вкопчи в ръката ми! Преди да успея да се дръпна, тя ме ухапа и откъсна парче месо от предмишницата. Не можах да се сдържа и изпищях от болка. Отскубнах се и отстъпих назад към ъгъла при останалите, обзет от паника и страх.

При код „двама“ изберете произволно кой от вас е ухапан.

Хвърли зарчето и виж какво ще се падне:

□ от 1 до 3 ► Епизод [49](#)

□ В противен случай запиши код „ухапан“ (ако още го нямаш), извади 1 точка от **Силата** си и, ако тя е станала равна на 0, това е краят на твоето приключение. Иначе премини на ► Епизод [42](#)

*Измислил си нещо по-хитро от автора, така значи? Ами, очевидно не можеш да го направиш така или иначе, защото той не се е сетил и идеята ти я няма описана тук. Така че спри да остроумничиш, извади си 2 от **Лоялността** на Ал Торо и се върни да направиш нов избор на ► Епизод **57**, преди в книжарницата да са влезли двадесет и три зомбита...*

Ритахме зомбитата, докато главите им не се превърнаха в кървава каша и най-сетне не спряха да мърдат. Въпреки това, все още ни беше страх от тях и избутахме телата малко по-далече, за да имаме време да реагираме, ако все пак отново се размърдат.

— Е, поне можем да кажем, че теорията за сектантите отпада — заключих саркастично.

Последва тишина.

Запиши си код „сервиз“. Имаш ли код „ухапан“?

Да ► *Епизод 63*

Не ► *Епизод 57*

— Шшшшт, тихо бе! — изшътках ги и продължих шепнешком. — Какво искате, да ни чуят и да влязат тук една дузина от онези, били те фанатици, зомбита или нещо друго. Говорете съвсем тихо и не се карайте.

*Добави по 1 точка към **Лоялността** на Роси, Стефи, Таня и Ники Вълчев и по 2 точки на Мемито и д-р Трифонов. После премини на ► [Епизод 57](#)*

— Тхябва да го оставим... — тихо каза Цачев и се обърна към другите. — Ухапан е, след някоя и дхуга минута ще стане същият като тях.

— Ей, ей! Я чакай малко! — отвърнах язвително. — Няма ми нищо, чак толкова!

Опитах се да направя възможно най-спокойната физиономия, на която бях способен, но усещах, че нещата не отиват на добре и почти се разтреперих от напрежение. Мисълта да остана сам сред тези същества сега ме ужасяваше дотолкова, че напълно забравих болката от раната.

— Хора, не можете да ме оставите, нищо ми няма.

— Съжалявам — отвърна Цачев и махна на останалите. — Айде, да тхъгваме.

□ Ако мислиш, че наистина трябва да те изоставят ► **Епизод 50**

*В противен случай хвърли по 1 зар за всеки от групата с поне 3 точки **Лоялност** (с изключение на Цачев). Ако д-р Трифонов е с вас си добави 1 зар за него, дори да няма 3 точки **Лоялност**.*

ЛОЯЛНОСТ 3 (2)

□ Ако поне 2 зара показват 4 и повече ► **Епизод# 59**

□ В противен случай ► **Епизод 69**

Време беше да вземем решение какво ще правим оттук нататък.

Имаш право да повтаряш всеки от тези избори:

□ Барикадираме се и чакаме помощ ► *Епизод 61*

□ Огледахме внимателно какво се случва около книжарницата ►

Епизод 70

□ Включвам радиото на жи-си-ем-а си ► *Епизод 75*

□ Тръгваме да бягаме незабавно оттук ► *Епизод 64*

□ Ако имаш някоя по-хитра идея ► *Епизод 53*

Докторът ме приближи, свали сакото, сетне ризата си и с малко усилия откъсна от нея парче, горе-долу във формата на лента.

— Някой има ли вода в себе си? — попита той.

Всички заклатиха глави отрицателно и се заоглеждаха един друг. Трифонов въздъхна, прегъна откъснатото парче няколко пъти, сложи го на раната и натисна. Изохках.

— Натискай здраво — нареди ми той.

Послушах го, а през това време докторът откъсна още една лента и с нея овърза импровизирания компрес.

— Това е, в момента няма какво повече да се направи. Ще оцелееш... А ако успеем да минем през аптека, ще вземем нещо за дезинфекция и марли.

*Добави си 1 точка към **Лоялността** на д-р Трифонов и премини на ► **Епизод 57***

Хората от групата възроптаха и зацъкаха възмутено с езици.

— Не можем да го оставим — чу се възрастен глас. — Що за човек си?

— Майната ви, тогава — отвърна Цачев. — Щом сте толкова пхости, нека гхизе вашите вхатове след малко. Балъци!

След това вдигна среден пръст, изгледа ни предизвикателно и с бърза крачка излезе от книжарницата.

*Отбележи си, че Сашо Цачев вече не е сред съюзниците ти.
После премини на ► Епизод [76](#)*

— Не можем да оставим човека сам в такава ситуация — застъпи се за мен най-възрастният в групата. — Оставаме заедно при всички положения.

Останалите кимаха и мърмореха одобрително.

— Хора, луди ли сте? — погледна ги Иван невярващо. — Аз го казвам за вас, на мен също ми е гадно, че ще го оставим. Няма какво да направим, разберете! Ще стане зомби при всички положения. Аз поне нямам намерение да съм наоколо, когато се случи!

Можех да:

□ ... се съглася с него в крайна сметка и да кажа, че трябва да ме изоставят ► *Епизод 50*

□ ... възразя, че няма как да знае дали ще стана на „зомби“ и не бива да правим такива прибързани заключения ► *Епизод 67*

□ ... го помоля да останем всички заедно засега и да помагам, докато мога, а когато видя, че ми става зле, сам да си ида ► *Епизод 72*

□ ... го оставя сам да си реши какво да прави ► *Епизод 77*

Барикадирането на мястото ни се стори най-разумно, тъй като във всеки момент някой от обезумелите индивиди отвън можеше да се домъкне при нас. За целта беше нужно да преместим няколко секции и етажерки, така че да оставим съвсем тесен проход между тях и стената. Стремяхме се да местим мебелите възможно най-тихо, но все нещо се сурваше, падаше или блъскаше някъде.

Имаш ли код „сервиз“?

Да ► *Епизод 83*

Не ► *Епизод 73*

Раната кървя дълго преди да спре и при всяко движение ме болеше ужасно. Преди кръвозагубата да намалее, започнах да се чувствам слаб и замаян. Направих ужасна грешка, че не се погрижих за нея навреме.

*Извади си още 1 точка **Сила** и 1 **Бързина**. Ако някой от показателите ти е 0, това е краят на твоето приключение. В противен случай премини на ► [Епизод 57](#)*

Раната изглеждаше зле и, въпреки че я притисках, продължаваше да кърви обилно и болеше адски, мамицата й! Поех въздух през зъби и премижах от болка. Когато отново отворих очи осъзнах, че всички са вперили поглед в мен.

Ако имаш код „цайс“ или „снайпер“, очилата ти също са били счупени в сблъсъка; извади си съответно 1 („цайс“) или 2 („снайпер“) точки от **Наблюдателност**, запиши си код „пукнат“ и, ако случайно **Бързината** ти е повече от **Наблюдателността**, намали я така, че да се изравнят.

□ Ако Сашо Цачев е в групата и има по-малко от 5 точки **Лоялност** ► Епизод **56**

□ Ако Иван Димитров е в групата ► Епизод **66**

□ Ако Ники Вълчев е в групата и има по-малко от 5 точки **Лоялност** ► Епизод **71**

□ В противен случай ► Епизод **76**

Вкупом излязохме от книжарницата и само за миг огледахме ситуацията. Пътят надясно към Хепи изглеждаше сравнително чист, но в самия ресторант се виждаха доста фигури. Не бях сигурен и къде се намира аварийният изход там. Наляво пък се мотаеха няколко зомбита, но по-страшното беше, че на двадесетина метра в киното бъкаше от тях. Трябваше задължително да стигнем до ескалаторите или до аварийния изход, преди те да ни докопат. Насочихме се:

□ надясно към Хепи ► *Епизод 78*

□ наляво към ескалаторите и аварийното стълбище ► *Епизод 98*

Имаш ли код „сервиз“?

Да ► *Епизод 57*

Не ► *Епизод 38*

— Ей, братле, какво стана, бе... Как успя да те ухапе така тая пача... — Иван огледа раната с искрено съчувствие. Хвана се за главата и погледна към земята. После заговори отново така, че всички да го чуят. — Трябва да се отделим от теб, колкото и да е гадно. Лошо си ухапан, ще станеш и ти като тия отвън съвсем скоро. Майко, колко ми е гадно...

По тона, лицето и навлажнените му очи прецених, че наистина му е тежко да каже това. Той дойде и ме прегърна.

□ Ако споделяш мнението му, че трябва да те изоставят ► *Епизод 50*

*В противен случай хвърли по 1 зар за всеки от групата с поне 3 точки **Лоялност** (с изключение на Иван). Ако д-р Трифонов е в групата си добави 1 зар за него дори да няма 3 точки **Лоялност**.*

ЛОЯЛНОСТ 3 (2)

□ Ако поне 2 зара показват 4 и повече ► *Епизод 60*

□ В противен случай ► *Епизод 69*

— Виж, Иване — отвърнах му, — няма откъде да знаеш какво ще се случи. Това не е някаква си компютърна игра, филм или разказ-игра. — Той ме погледна недоверчиво и аз замълчах драматично за момент. — Не може да разделяме групата на базата на такива предположения. Нищо няма да ми стане, не се притеснявай.

— Брато, иска ми се да беше прав, но знам, че не си. Не може да рискуваме живота на всички останали. Никой ли не е съгласен с мен?

Премини на ► Епизод [77](#)

Благодарих учтиво за кърпичките и почистих кръвта, като се надявах те да имат и антибактериално действие, което да ме предпази от инфекция. Въпреки че за момента почистеното място изглеждаше доста по-добре, то продължи да кърви обилно и при всяко движение ме болеше ужасно. Преди кръвозагубата да намалее, започнах да се чувствам слаб и замаян. Направих ужасна грешка, че не превързах раната си навреме.

*Добави си по 1 точка към **Лоялността** на Таня или Мемито. Извади си още 1 точка **Сила** и 1 **Бързина**. Ако някой от показателите ти е 0, това е краят на твоето приключение. В противен случай премини на ► [Епизод 57](#)*

Останалите си засушукаха, въпреки недоволството ми и изведнъж тръгнаха към изхода, без да ми кажат каквото и да било или да смеят да ме погледнат в очите. Понечих да ги последвам, но бях враждебно блъснат в гърдите. Спря ме обаче по-скоро обидата и отвращението към тези хора.

— Майната ви на всички, ей, надявам се да пукнете — подвикнах им и ги заплюх.

Те останаха за кратко до входа, оглеждайки ситуацията и минута по-късно се втурнаха навън. Известно време чувах кънтящите стъпки и виковете на някои от тях. Не знам дали успяха да избягат. Мен ме чакаше друга съдба.

Стоях свит в ъгъла повече от ден. Осветлението в мола угасна, а навън пукотите и гърмежите не стихваха. Обнадежден от това, че все още бях човек, направих опит да се измъкна от сградата, но сам нямах шанс в ситуация като тази и бях разкъсан от ходещите мъртъвци само на няколко метра от книжарницата.

КРАЙ

Идеята да пратим някого да огледа какво се случва отвън ми се струваше много хитра, но още със споменаването ѝ всички инстинктивно се дръпнаха по-навътре в помещението. Проблемът с доброволците за подобни задачи се очертаваше да бъде съществен и занапред в тази група.

□ Ако Венци е в групата, той е склонен да се пробва ► Епизод **81**

□ Ако Ники Вълчев е в групата, можеш да пратиш него ► Епизод **86**

□ Ако решиш, можеш сам да отидеш на разузнаване, стига вече да не си бил и стига баба ти да не е с теб, защото няма никакъв шанс да те пусне; ► Епизод 91 (ако имаш код „пукнат“ също не можеш да избереш този епизод, тъй като нищо няма да видиш, дори да отидеш да разузнаваш)

□ В противен случай трябва да се откажеш от този вариант и да се върнеш на ► Епизод **57**, освен ако нямаш код „форт“. Тогава те очаква ► Епизод **64**

Вълчев ме приближи, огледа раната ми и се намръщи.

— Ухапа те, а? Това не е на добре, аверче, въобще не е на добре.

— Нищо ми няма — успокоих го, — ще ми мине като на куче.

— Тебе нищо ти няма, ама след час ще си се зомбирал и ти. Не ми се иска да ми загризеш задника в някоя напечена ситуация. Струва ми се по-добре да останеш тук скрит, а ние да отидем да потърсим помощ.

□ Ако мислиш, че наистина трябва да те изоставят ► *Епизод*

50

*В противен случай хвърли по 1 зар за всеки от групата с поне 3 точки **Лоялност** (с изключение на Вълчев). Ако д-р Трифонов е с вас си добави 1 зар за него, дори да няма 3 точки **Лоялност**.*

ЛОЯЛНОСТ 3 (1)

□ Ако поне 1 зар показва 4 и повече ► *Епизод* **79**

□ В противен случай ► *Епизод* **69**

— Виж, Иване — отвърнах му, — в момента ми няма нищо, а тази група има нужда от всеки един от нас, за да може някой въобще да се измъкне жив оттук. Нека да останем заедно, а, ако почна да се чувствам зле, обещавам, че веднага ще кажа и сам ще се махна.

Той се замисли и кимна:

— Добре, брато. Вярвам ти.

Изглежда с това темата бе изчерпана и той се дръпна настрана замислен.

Премини на ► [Епизод 76](#)

Опасенията ни се сбъднаха и шумът, който бяхме вдигнали, привлече в книжарницата две от зомбитата. Разбира се, ние си отворяхме очите на четири и още с показването им се спотаихме в ъгъла. Беше твърде късно, за да отбегнем сблъсъка, но пък навреме, за да се окопитим и защитаваме.

Премини на ► [Епизод 48](#)

В един кратък момент усетих няколко погледа впити в себе си и вдигнах леко сутиена си нагоре, тъй като в момента разкриваше малко повече, отколкото ми се искаше. Мъжете ме гледаха като хипнотизирани и неловко се обърнах на другата страна, докато се допревързвах.

— Значи имало нещо хубаво в зомби апокалипсиса — изтърси някой зад мен.

*Добави си по 2 към **Лоялността** на всеки от мъжки пол в групата, без значение от възраст, тегло и религиозна принадлежност. Извади си и по едно от **Лоялността** на Мемито, Росито, Таня и Стефи. След това премини на ► Епизод [57](#)*

Извадих джииесема си и разцъках менюто, за да пусна радиото. Някои от станциите ги нямаше, по други си вървяха музика и реклами. Най-накрая хванах някакво предаване, в която водещата обясняваше за настъпилото безумие у хората. Полезната информация беше, че „заразените“ (така ги наричаше, явно бе политически коректно) умират, само ако мозъкът им бъде унищожен (не че не знаех това така или иначе). Водещата каза също и че до момента не е открито какво поражда заразяването, но се предполага, че е вирус, който се предава и по въздушен път. Всякакъв контакт, най-вече обмяна на кръв, слюнка или други телесни секрети (!) със заразени обаче значително ускорявал процеса. Нямах никакви инструкции какво да правят оцелелите!

Предаването продължи с информация за най-тежко пострадалите райони в София, която бе доста мъглява.

Как е пуснато радиото?

□ *На говорители, за да могат всички да слушат* ► *Епизод 65*

□ *На слушалки* ► *Епизод 80*

Извади си по 2 точки от **Лоялността** на Мемито, Росито, Дани и Киро; по 3 от тази на Лютко, Иван и Ники; и по 1 от Стефи и Таня.

□ Ако д-р Трифонов е в групата ► Епизод **58**

В противен случай избери как да се справиш с раната си. Решавай:

□ ... че сега по-важното да се измъкнете, а после ще се погрижиш за нея ► Епизод **62**

□ ... че почистване с мокри кърпички е достатъчно засега (възможно е, само ако Мемито или Таня са в групата — всяка от тях любезно би ти предложила пакетче) ► Епизод **68**

□ ... че трябва да скъсаш от дрехите на доумъртвените зомбита и да се превържеш ► Епизод **82**

□ ... че трябва да скъсаш от блузата си и да се превържеш ► Епизод **88**

Внимание! Ако баба ти е в групата (а доктор Трифонов не е) си длъжен да се спреш на един от последните два варианта, защото тя просто не спира да ти пили на главата докато не го направиш!

Иван огледа изпитателно останалите, след това кимна с глава, а в гласа му улових обидчивост и може би малко гняв.

— Добре тогава, сами си решавате. Аз заминавам.

Той ни хвърли последен поглед, потри юмруци и хукна навън изведнъж. Така и не го видяхме отново, жив, мъртъв или някъде по средата. Може би все пак бягството му е било успешно.

Отбележи, че Иван вече не е сред съюзниците ти и премини на

► *Епизод 76*

Само няколко секунди по-късно осъзнахме каква огромна грешка сме направили. От Хепи ни пресрещна цяла тълпа зомбита, а тези от киното вече тичаха след нас, отрязвайки пътя ни за бягство. В настаналата паника някои от групата ни се опитаха безуспешно да си пробият път през тълпите немъртви, други влязоха в магазинчетата вдясно за отчаян отпор, но в крайна сметка всички ги чакаше една и съща трагична съдба. В съпротивата си аз бях изблъскан през парапета и полетях надолу към милостивия хладен под на приземния етаж.

КРАЙ

— Няма да изоставяме никого — намеси се най-възрастният в групата, — още по-малко заради някакви си догадки.

— Добре, аверче, само спокойно. Както ви кефи — разпери ръце Вълчев. — Аз само предупреждавам и ще си стоя по-надалече от него, пък вие си действайте, както ви радва.

Премини на ► Епизод 76

Бях предпочел да слушам радиото на слушалки, за да не вдигам шум. Другите слухтяха любопитни до мен и от време на време им казвах тихо какво се случва. Когато прецених, че съм чул достатъчно, спрях радиото и им разказах накратко най-важното.

Върни се за нов избор на ► [Епизод 57](#)

Малкият Венци внимателно се промъкна към изхода на книжарницата, а ние само надничрахме от време на време за да можем да реагираме, ако се наложи да му помагаме. Той легна на пода и бавно изпълзя напред, за да огледа какво се случва отвън. След минута се върна към нас, също толкова бавно и предпазливо. Трябваше да призная, че хлапето си го биваше, а беше и куражлия.

— Има много отвън — каза то и смръщи веждичките си. — Към Хепито гъмжи от тях, в киното също има цяла тълпа. Тук покрай ескалатора са се събрали няколко, явно шумът ги привлича. Едното се опитваше да слезе по този за нагоре, много беше смешно, само се търкаляше и влачеше, още преди да е минало и две крачки.

□ Ако имаш код „**форт**“ ► Епизод **87**

□ В противен случай ► Епизод **57**

Наведох се предпазливо към бившата сервитьорка и огледах дрехите ѝ, но от тях не беше останало много, а и бяха прекалено окървавени. В крайна сметка взех по-благоприличното решение да си скъсам от блузата на момчето, която, макар и да не бе като от реклама на Аче, все пак имаше сравнително чисти места. Пред отвратените и тук-тамہ възмутени погледи на спътниците си съблякох момчето и направих дрехата му на парцали. Не можах да проумея защо ме гледаха, сякаш някога щеше да му трябва отново...

Превързах се здраво и кръвозагубата намаля значително. Оставах притесненията ми за инфекция, но нямаше какво да направя по въпроса и затова бе безсмислено да се кахъря.

*Извади си 1 точка от **Лоялността** на абсолютно всички и премини на ► [Епизод 57](#)*

След десетина минути разместване и влачене, най-сетне всичко бе примъкнато така, че да сме максимално обградени от секции и етажерки. Заставах гордо на единствения тесен вход на талашитената ни крепост като Гандалф на моста в Мория и за първи път почувствах, че имаме шанс да се измъкнем живи. Сега оставаше единствено да дочакаме помощта.

През следващите няколко часа слушахме обезпокоителните звуци отвън и почти не си говорихме. Сирените продължаваха да вият, съпътствани от изстрели и впоследствие глухи гърмежи някъде отдалече. Навън явно си беше военно положение. Започнахме да се притесняваме кога служителите на реда ще овладеят ситуацията и ще изпратят помощ. Ами ако навсякъде положението бе такова, както в този мол?! Вероятно щяхме да чакаме още дълго в книжарницата, ако в един момент помещението не беше започнало да се пълни с дим. Проклетият мол се бе запалил!

Запиши си код „форт“.

□ *Сега оставаше само да избягаме ► Епизод [64](#)*

□ *или преди това да огледаме набързо ситуацията ► Епизод [70](#)*

Усетих погледите на жените, които с любопитство изучаваха релефа на тялото ми. Когато се обърнах към тях, те побързаха да отклонят глави. Малко след това си засушукаха нещо по мой адрес, но не успях да ги чуя, а и това сега едва ли беше най-важното.

*Добави си по 1 точка към **Лоялността** на всички жени в групата (с изключение на Нина Маринова) и премини на ► Епизод **57***

Приближавайки вратата установих, че ключалка не се вижда. Въпреки това стрелях два пъти на мястото, на което предполагаемо трябваше да се намира патрона и на третото натискане на спусъка ударникът изтрака глухо. Пълнителят беше празен, а вратата си стоеше все така затворена! Може би трябваше да стрелям направо в стъклото, но се опасявах, че то няма да се пръсне, а куршумите ще оставят само малки дупки по пътя си.

Премини на ► Епизод [105](#)

Ники ме изгледа ококорено:

— Момче, ти да не си пил машинно масло?

— Моля? — почудих се аз.

— Да не ти е лошичко? Температурка, нещо? — продължи той. —

Факсове ли получаваш?

— Няма да отидеш, така ли? — попитах направо.

— Така като ме гледаш? Да не ме кълве пеликана?

*Извади си 1 точка от **Лоялността** на Ники и се върни за нов избор на ► **Епизод 70***

Пожарът идваше откъм заведенията за бързо хранене и съдейки по все по-гъстия дим бе много сериозен. Вероятно цялата сграда щеше да изгори до основи до няколко часа, ако не се появеше пожарна, а никой от нас не би си заложил кожата, че това ще се случи. След кратка дискусия в групата решихме, че трябва незабавно да се измъкнем оттук. Обсъдихме план за действие и се насочихме към изхода.

Премини на ► [Епизод 64](#)

Притеснявах се да късам от дрехите на зомбитата не толкова от морална, колкото от хигиенична гледна точка, а и не бе изключено някое от тях да се размърда като ги приближа. Раната обаче не можеше да се остави така. Затова съблякох блузата си внимателно, откъснах малко от долната страна и превързах ухапаното място. Кръвозагубата намаля значително. Оставах притесненията ми за инфекция, но нямаше какво да направя по въпроса и затова бе безсмислено да се кахъря.

□ Ако си мъж на възраст между 16 и 55 години, имаш поне 4 точки за **Сила** и **Таня** или **Мемито** са в групата ► **Епизод 84**

□ Ако имаш код „**секси**“ или „**супер секси**“ и има мъже в групата ► **Епизод 74**

□ В противен случай ► **Епизод 57**

Бяхме толкова близо до спасението, обаче като злощастни герои в драматична постановка се провалихме точно на последните метри. В началото ни налетяха малко зомбитата, но ни забавиха достатъчно и още и още от тях заприиждаха към нас. Така трагично завърши бягството ни — изядени от мъртъвците в мрачния подземен паркинг на мола.

КРАЙ

Придвижвахме се заедно като спартанци и се опитвахме да отблъснем връхлитащите ни зомбита, без да се бавим прекалено много, защото бяхме обречени, ако тълпата от киното ни докопаше.

Хвърли по един зар за всеки със сила 2 или повече. Нужните ти успехи са два, или, ако имаш код „опашка“, цели четири, защото зомбитата от книжарницата също ви застигат.

СИЛА 2 (2 или 4)

□ Ако имаш код „опашка“ и поне четири от заровете показват 4 и повече ► Епизод [104](#)

□ Ако нямаш код „опашка“ и поне два от заровете показват 4 и повече ► Епизод [104](#)

□ В противен случай ► Епизод [114](#)

Промъкнах се предпазливо до входа. Другите ме наблюдаваха напрегнато иззад ръба на нашето убежище. Съвсем бавно подадох глава и огледах ситуацията отвън. Зомбитата се тътрузеха насам-натам из мола и като че ли не забелязваха нищо около себе си. В киното отсреща имаше голяма тълпа от тях и се надявах да не дойдат по-наблизо. Направи ми впечатление, че се движат заедно, като стадо. В откритата част пък, близо до книжарницата, имаше няколко зомбита, проявяващи странен интерес към ескалатора, може би заради шума. Едното се опитваше да слезе по този за нагоре, което неизменно завършваше в падания, кълбета и изхвърлянето му в най-горната част във възможно най-неестествени пози.

Окуражен от гледката на заплеснатите изверги се подадох още малко и погледнах надясно, защото предполагах, че и някъде към Хепито трябва да има стълби за надолу. Веднага го изключих като възможност, тъй като в ресторанта и около него гъмжеше от бродещите безмозъчни посетители на сградата.

В този момент ме стреснаха стъпки на десетина метра зад гърба ми, но запазих самообладание и се обърнах бавно. Група от четири зомбита бавно приближаваше от заведенията за бързо хранене право към мен. От тази страна няхах никакво прикритие, но ми се стори, че не са ме забелязали все още, може би защото не се движех. Прецених, че бе най-добре:

- ... да се стрелна обратно навътре ► *Епизод 101*
- ... да се изтегля навътре мнооого бавно и плавно ► *Епизод 96*
- ... да запазя самообладание и да застина на място, с надеждата гадините да не ме усетят, ако не мърдам, и да ме подминат ► *Епизод 106*

По пътя към изхода към теб се спускат три зомбита.

*За да преодолееш едно от тях, първо хвърляш 1 зар и прибавяш **Бързина**. Ако резултатът е поне 7, успяваш пъргаво да му се измъкнеш. В противен случай трябва да го отблъснеш със сила. Отново хвърляш 1 зар и прибавяш **Сила**. Ако резултатът е под 7, зомбито те хваща и преминаваш на ► **Епизод 102***

*Трите зомбита се преодоляват едно по едно. Ако имаш код „**пистолет**“, можеш да застреляш едно от тях, при което го зачиташ за преодоляно без хвърляне на зарове; оказва се, че имаш само два патрона, които изхабяваш по него. При това зачеркни код „**пистолет**“.*

*При код „**двама**“, единият от вас трябва да се справи с три зомбита по този начин, а другият с две. Можете да изберете кой от двамата с колко ще се пребори и, ако имате пистолет, за кое от петте ще го използвате.*

*□ Ако преодолееш всички зомбита ► **Епизод 130***

Шмугнах се в отвора между крайната секция и стената и веднага няколко човека ми помогнаха да я придърпаме така, че да запушим процепа. За пореден път всички се свихме в ъгъла. Слушахме напрегнато как зомбитата дотърчаха и започнаха да обикалят из книжарницата и дори виждахме между книгите движението им, когато някое преминаваше близо до барикадата ни.

Извергите се въртяха вътре поне десет минути и на моменти ми се струваше, че ще ни усетят, но накрая се забутаха някъде в книжарницата или излязоха отвън. През това време ставаше все по-запушено и по-запушено.

Разказах набързо на другите за обстановката отвън.

*Добави си по 1 точка към **Лоялността** на всички в групата.
Премини на ► Епизод **87***

Обръщайки гръб на тези в най-лошо физическо състояние, не им оставихме никакъв шанс за оцеляване. Нямахме нито време, нито сърце да гледаме как ги разкъсват, но виковете им зад нас останаха в спомените ми завинаги. Знаех обаче, че нямаше какво да направим за тях.

*Зачеркни си всички съюзници с **Бързина 1** и премини на ► Епизод **111***

Ако злощастният охранител беше мръднал, сърцето ми нямаше да издържи и щях да се трупясам до него в гърчове. Той обаче стоеше все така неподвижен, което вероятно бе спомогнато от дупката от куршум в дясното му слепоочие. До него имаше малокалибрен пистолет. Взех оръжието и, въпреки погнусата си, набързо претърсих мъртвеца (*запиши си код „пистолет“*). Не открих ключове, само някакви карти и документи. След това:

- ... отидох да гръмна ключалката с пистолета ► *Епизод 85*
- ... отидох да гръмна стъклената врата с пистолета ► *Епизод 139*
- ... обърнах повече внимание на документите ► *Епизод 115*
- ... опитах да разбия вратата с помощта на останалите ► *Епизод 125*

Без да отделям поглед от приближаващата ме група, бавно изнесох тялото си назад, сетне направих една крачка, за да изляза от полезрението им и вече по-забързано се върнах обратно в скривалището ни. За щастие, гадините явно не ме бяха забелязали и не ме последваха. Разказах накратко какво съм видял и къде са по-големите групи от зомбита.

*Добави си по 1 точка към **Лоялността** на всички в групата.*

Ако имаш код „форт“ ► **Епизод 87**

В противен случай ► **Епизод 57**

Нямаше никакъв начин да се дадем на тези изроди сега, когато бяхме на крачка от спасението. Бранехме се като лъвове и, въпреки че те ставаха все повече, успяхме да се доберем до колата. Веднага след като влязохме, заключихме вратите. Около нас се бе събрало цяло гъмжило. Зомбитата се катереха по колата и блъскаха по стъклата с такава сила, че скоро все някое щеше да се пръсне.

Запалих, вкарах скоростния лост на „задна“ и с мръсна газ излязох към основната лента. По пътя към изхода имаше много препятствия и щеше да се наложи да маневрирам бая. Броят на преследвачите ни постоянно нарастваше, така че полагах огромни усилия да не пропусна никой от тях в псувните си.

*Хвърли 1 зар и прибави към него **Шофирането** си. При код „двама“ изберете кой от вас ще кара и нека той да направи хвърлянето.*

□ Ако резултатът е 7 или повече ► **Епизод 134**

□ Ако е под 7 ► **Епизод 126**

Зомбитата по пътя ни се втурнаха към нас. Откъм киното също бяха забелязали движението ни и цялата орда хукна в нашата посока. Имахме не повече от десет секунди да се измъкнем от този етаж или щяхме да бъдем пометени.

- Хукнахме през глава към избраната дестинация ► *Епизод 110*
- Движехме се вкупом, отбранявайки по-бавните и по-беззащитните ► *Епизод 90*

Действахме задружно и дадохме отпор на кръвожадните зомбита. Съборихме едно на земята и едно върху някакъв куп с кутии, другите две изблъскахме встрани, отскубнахме се от тях и без капка колебание хукнахме към изхода, защото бяхме вдигнали толкова шум, че със сигурност още зомбита бяха тръгнали насам.

Запиши си код „опашка“ и премини на ► Епизод 64

По пътя си минахме покрай няколко кафетерии и успях да убедя групата да спрем за провизии. Имахме късмет и намерихме торба, която натъпкахме с минерална вода, понички и бисквити. В този момент още не знаех, но съвсем скоро щеше да се наложи да зарежем торбата, а и бе рано да се притесняваме за храната. В момента гладът далеч не бе най-страшният ни проблем.

Премини на ► Епизод [132](#)

Само пълен психопат би успял да не побегне в такава ситуация. Без много да му мисля, хукнах панически навътре към моята група. Зомбитата се сепнаха от движението ми и бях почти сигурен, че след секунди ще ме последват.

□ Ако имаш код „**форт**“ ► Епизод **93**

□ В противен случай ► Епизод **113**

Едно от зомбитата, изпречили на пътя ми, успя да ме сграбчи за крака, след като го повалих. То се вкопчи в мен и ме загриза бясно, а аз паднах на земята и започнах да го ритам с другия си крак. Преди да успея да се изтръгна, още няколко от заразените ми се нахвърлиха. Бях обречен и останалите явно осъзнаваха това (или пък просто бяха долни страхливци), защото вече се отдалечаваха към изхода, без намерение да ми помогнат. Оставаха ми само още няколко метра, но никога нямаше да ги премина. Поне не същият.

КРАЙ

Долу, точно пред ескалаторите към долния етаж, имаше две зомбита, които всеки момент щяха да усетят присъствието ни. Зад нас пък тичаха толкова, колкото нямаше да мога да преброя, дори ако не се опитвах да ми извадят червата. Десният ескалатор беше за слизане, а левият за качване и стълбите се движеха обратно на посоката ни на движение. И двата продължаваха да си въртят с демонстративно безразличие към заобикалящата ги обстановка.

□ Предпочетохме левия; едва ли друг път щеше да ни се отдаде възможност да слезем по ескалатора за нагоре ► *Епизод 123*

□ Заслизахме по десния ► *Епизод 133*

Героично отблъснахме тварите, които стояха на пътя ни към спасението. Две от тях дори изхвърлихме през парапета. Чудно ми беше дали падането ги уби, но сега нямах време да стоя и да наблюдавам, защото зомбитата от киното съвсем скоро щяха да ни достигнат.

- Ако има някой от групата с бързина 1 ► Епизод [108](#)
- В противен случай ► Епизод [111](#)

Привлечени от шума, зомбитата влетяха при нас откъм стълбищата и този път нямахме накъде да бягаме. Обезумели от страх заблъскахме с цялата си ярост кошмарната врата, но тя удържа нашите напъни. И след секунди бе облята от кръвта ни като олтар на древен зъл бог, излязъл от разказите на Хауърд Лъвкрафт.

край

За нещастие групата не се отклони към ескалаторите, а продължи право в моята посока. Зомбитата вече бяха само на няколко метра от мен и все още не личеше да са ме забелязали, но ужасът ми бе толкова силен, че сърцето ми блъскаше в гърдите ми като хилти и започнах да се потя обилно. Ако сега обаче мръднеш, със сигурност щях да привлека вниманието им.

□ Застинах в безмълвна молитва към Бога, надявайки се да не ме усетят ► *Епизод 116*

□ Панически хукнах към моите хора ► *Епизод 101*

Ударих първото от зомбитата, които търчаха срещу ни, и го съборих две стъпала надолу, но второто ме сграбчи и започнахме да се борим. През това време стълбите неумоливо ни движеха нагоре към смъртоносната камара от изверги, която пък все повече слизаше към нас. Хората от групата се паникьосаха и опитаха да пробият път надолу през мен и двете зомбита, а това завърши кошмарно за всички. След секунди тези от нас, които не полетяха през парапета, се озоваха налегнати, сграбчени и разкъсани от тълпата зверове в човешка форма.

КРАЙ

Въпреки усилията ни, някои от групата бяха толкова бавни, че трябваше постоянно да им се помага, за да напреднат. Времето ни неумолимо изтичаше! Дали не трябваше да ги изоставим?

□ Ако изоставите най-бавните ► [Епизод 94](#)

□ Ако продължите да ги браните и да им помагате с придвижването ► [Епизод 114](#)

Зомбитата ни притиснаха в ъгъла и няколко от нас бяха зверски нахапани. Може би все пак щяхме да успеем да се измъкнем, но още една огромна група от безмозъчните твари влезе в книжарницата, вероятно привлечена от шума. Въпреки яростната ни отбрана, бързо намерихме смъртта си, притиснати и разкъсани на части в сектора за детски играчки.

КРАЙ

Обезумели от страх, се втурнахме кой както може в избраната посока! Групата се разпокъса, а зомбитата наоколо се опитваха да ни сграбчат, като най-трудно им се изплъзваха по-бавните от нас. Малко забавяне щеше да е смъртоносно, тъй като свирепата тълпа от киното щяха да ни връхлетят всеки момент!

БЪРЗИНА 3 (?)

*Всеки с **Бързина** под 3 бива хванат или фатално забавен от зомбитата. За всеки с **Бързина** точно 3, включително за себе си, хвърли един зар. Ако резултатът е под 4, човекът също е хванат. Никой от хванатите няма шансове за оцеляване и, ако ти си един от тях, това е краят за теб.*

*Ако си сред оцелелите, премини на ► **Епизод 111***

Асансьорните врати тук бяха затворени, а моментът не бе особено подходящ за чакане. Оставаха два варианта:

- Към ескалаторите ► *Епизод 103*
- Към аварийния изход ► *Епизод 118*

Дори и в тази напрегната ситуация, останахме гръб до гръб и заедно напредвахме към изхода на мола. Ако ме очакваше смърт тук, то поне щеше да е героична!

Към теб се спускат три зомбита, които трябва последователно да преодолееш (или цели пет, ако имаш код „двама“).

- Ако имаш поне двама съюзници с **Лоялност** 4 или повече, считай едното зомби за преодоляно. Ако имаш четирима съюзници с поне 4 точки за **Лоялност**, считай две зомбита за преодоленни.

- Ако имаш код „**стикове**“, считай, че си преодолял едно зомби.

- Ако имаш код „**пистолет**“, считай едно зомби за преодоляно; изстрелваш два патрона в него (оказва се, че толкова са останали в пълнителя на пистолета). При това зачеркни код „**пистолет**“.

- Ако са останали зомбита за преодоляване, за всяко от тях хвърли 1 зар и прибави **Силата** си. Нужен ти е сбор от 7 или повече. При код „**двама**“ всеки от вас има право да хвърли по веднъж и един успех за всяко зомби е достатъчен.

- Ако не събереш 7 при преодоляването на някое от зомбитата, те очаква ► **Епизод 102**

- Ако преодолееш всички зомбита ► **Епизод 137**

— ИДВАТ!!! — успех само да им викна и да се обърна преди четирите зомбита да ни връхлетят.

Настана истински хаос и дори да имахме шанс да ги победим, щяхме да вдигнем прекалено много шум. Затова трябваше да си пробием път през тях, така че да избягаме.

□ Ако в групата не се събират трима човека (броейки и теб) с поне 2 точки за **Сила** ► Епизод **109**

Хвърли по един зар за всеки от групата, включително теб, с поне 2 Сила (и помни, че можеш да повториш хвърлянето на тези, които имат поне 4 сила, ако първият път резултатът не ти хареса).

СИЛА 2 (3)

□ Ако поне 3 зара показват 4 и повече ► Епизод **99**

□ Ако точно 2 зара показват 4+, повтори хвърлянето.

□ В противен случай ► Епизод **119**

Постъпихме възможно най-човечно и опитахме да спасим всички. В тази ситуация обаче важаха правилата на джунглата, а не на съвременното човешко общество и изборът ни обрече на сигурна смърт. Докато отбранявахме по-беззащитните, ордата от киното ни застигна и ни заля като демонично цунами от зъби и нокти, разфасоващо всичко живо по пътя си.

КРАЙ

В тази напрегната ситуация първоначално ми беше убягнал фактът, че ключовете са отживелица на такива места. Когато видях документите, умът ми прещрака и се сетих, че тук вратите вероятно се отварят с карти. Награбих всичките и се насочих към останалите от групата, които се бяха скупчили на изхода. Разбира се! Ключалка въобще не се виждаше, явно бе електронна! Прекарах картите по продължението на вертикалната рамка на вратата и чух изщракване. След миг всички излязохме навън, тъй като преследвачите ни вероятно всеки момент щяха да се появят откъм стълбището.

Запиши си код „часовник“ и премини на ► Епизод [124](#)

Когато се приближиха с още две крачки, бе видимо, че са ме забелязали, но явно не бяха разбрали още дали съм като тях или не. Страхът блесна в очите ми в мига, в който видях как ноздрите на най-близкия шавнаха няколко пъти и той вдигна глава към мен с ококорени очи и зейнала уста.

„Бягай!“, мина през ума ми мисълта, но извергът се нахвърли върху мен преди да успея да мръдна и другите го последваха. Забелязали суматохата, заприиждаха и още от тях. Успях да стрелна поглед към ръбчето, от което трябваше да ме наблюдават моите хора, но там вече нямаше никой... Мръсниците се бяха покрили и ме оставиха да посрещна смъртта сам, притиснат към пода и разкъсан от противната зомбирана паплач.

КРАЙ

Докато се чудех как ще се оправя със зомбитата на тези противни стъпала, Цачев ме поизбута, мина пред мен и изрита едното от двете в гърдите. Само малко късмет не му достигна да повали и двете. Второто успя да остане на крака, но в същия момент Сашо го поде с рамо и го катурна през парапета вляво. Сетне слезе няколко стъпала, наведе се, вдигна другото зомби през кръста, с главата надолу и го изхвърли като чувал с мръсни чорапи към приземния етаж. Всичко това стана толкова бързо, че успяхме да останем в средата на ескалатора. След секунди цялата ни група достигна площадката на долния етаж.

Премини на ► [Епизод 124](#)

Влязохме в преддверието на аварийния изход и продължихме да бягаме, защото колкото и безмозъчни да бяха преследвачите ни, достатъчно беше някой да се облегне на правилното място на вратата и всичките щяха да влетят вътре по петите ни. Профучахме два етажа надолу по стълбите до партера и само миг преди да излезем всички се заковахме на място. Улицата от тази страна приличаше на кланица. Трупите бяха навсякъде! Колите бяха в безнадеждно задръстване, повечето с изпочупени стъкла и зарязани наред пътя. До самия изход бродеха поне десетина човека и по начина, по който заблъскаха по стъклото, щом ни видяха, преценихме, че не са от нормалните. От другата ни страна пък, вътре в мола, няколко зомбита последваха примера им. За щастие вратите тук служеха единствено за изход от сградата и се отваряха само в една посока. Това щеше да забави зомбитата от улицата. Лошото бе, че рано или късно те щяха да разбият стъклото с ударите си, а пък другите отвътре можеха да влетят при нас всеки момент. Налагаше се да се върнем на първия етаж и да потърсим друг изход. Влязохме в малкото помещение след стълбището. До една от стените беше подпрян труп, целият разкъсан и окървавен, но, за щастие, неподвижен. Престрашихме се, заобиколихме го и огледахме през прозрачните врати. Това ниво изглеждаше пусто, както обикновено. Никога нямаше кой знае колко хора на него, а явно и малкото му посетители и персонала бяха успели да се измъкнат поне до долния етаж. Както се очакваше, от тази страна не можеше да се премине. Бе заключено.

По шумовете от горния етаж предположих, че зомбитата от киното вече приближават. Чух и движение по стълбите. Нямахме много време. Главата ми се замая от адреналина и страха. Другите също се бяха втрещили и не знаеха какво да правят. В този миг погледът ми се върна към неподвижния труп. Човекът беше от охраната.

□ Спуснах се към него да го претърся ► *Епизод 95*

□ Опитах да разбия вратата с помощта на останалите ► *Епизод*

Докато се боричкахме със зомбитата, един от нас бе толкова зле надран и нахапан, че остана свит в ъгъла в агония.

Хвърли един зар, за да определиш кой е — първият присъединил се към групата отговаря на цифрата (1), вторият на (2) и т.н. Ако се падне число, по-високо от броя на съюзниците ти, то нахапаният си ти и приключението ти приключва тук.

*Направи **Силата** и **Бързината** на ухапаните съюзници равна на 1.*

□ *Ако в групата вече има по-малко от трима души с 2 и повече точки **Сила** ► Епизод **109***

□ *В противен случай се върни на ► Епизод **113**, за да продължиш битката със зомбитата, като имаш предвид, че нахапаният вече не участва в нея.*

*Отбележи си, че губиш всички съюзници с **Лоялност** под 3.*

С тези, които ми имаха доверие, се качихме на асансьора и потеглихме надолу към неизвестната си съдба. Паркингът беше като бойно поле. Виеха аларми, колите бяха наблъскани и изоставени, а целият цирк се допълваше от зомбитата, които обикаляха стръвнишки между тях. Ако ни чуеха, смъртта ни беше гарантирана, но шумът в помещението бе толкова хаотичен и остър, че можеше да не се притесняваме за това.

Поведох групата към колата. По пътя ни имаше няколко зомбита, с които трябваше да се справим.

*За всеки от групата със **Сила 3** или повече хвърли един зар.*

СИЛА 3 (2)

- Ако поне 2 зара показват 4 и повече ► Епизод **97**
- В противен случай ► Епизод **89**

Тичахме по ескалатора, а зад нас настана истински хаос. Зомбитата се препъваха и търкулваха надолу, но рано или късно се спираха или политаха към приземния етаж. Повалените бяха влачени обратно нагоре от подвижните стъпала, тези отзад пък се бутаха още повече към тях, като на свой ред се препъваха и изхвърчаха встрани или правеха камарата още по-голяма.

Срещу нас отдолу тръгнаха двете зомбита, които досега стояха на площадката на долния етаж.

□ Ако Сашо Цачев е в групата ► Епизод [117](#)

*В противен случай хвърли един зар и прибави **Силата** си. С код „двама“ е достатъчно единият от вас да отговори на изискването.*

□ Ако резултатът е 7 или повече ► Епизод [127](#)

□ В противен случай ► Епизод [107](#)

Точно в момента по петите ни не се виждаше никое от зомбитата, така че, бягайки към другите ескалатори, можехме да се опитаме да си набавим нещо ценно за ситуацията. Реших:

- ... да се оглеждам за храна ► *Епизод 100*
- ... да се оглеждам за спортен магазин ► *Епизод 129*
- ... да се оглеждам за аптека ► *Епизод 136*
- ... да не се спираме никъде ► *Епизод 132*

Слизането срещу движението на ескалатора по принцип не би било голям проблем, но, когато те преследват няколко дузини зомбита, нещата стоят малко по-различно. Бях сигурен обаче, че подвижните стълби щяха да затруднят зомбитата повече от нас.

*Хвърли зар и прибави **Бързината** си. При код „двама“ трябва и двамата да направите тази проверка и тя да е успешна и в двата случая.*

- Ако резултатът е 6 или повече ► Епизод [121](#)
- В противен случай ► Епизод [131](#)

Само няколко погледа надолу към партера бяха достатъчни, за да ни стане ясно, че слезем ли оттук към приземния етаж, с нас е свършено. Долу гъмжеше от зомбита. Затова, без да губим повече време, хукнахме към другите ескалатори, които се намираха точно в срещуположната част на сградата.

- Ако имаш код „**часовник**“ премини на ► [Епизод 122](#)
- В противен случай ► [Епизод 132](#)

Заблъскахме по вратата с все сила. Бутахме я с рамена, със засилка, ритахме я, но тя не поддаваше, а стъклото също бе много здраво и не успяхме да го счупим. Вратата се отваряше към нас и това създаваше огромен проблем при разбиването ѝ.

*За всеки от групата със **Сила 4** или повече хвърли един зар.*

СИЛА 4 (2)

- Ако поне 2 зара показват 4 или повече ► Епизод **135**
- В противен случай ► Епизод **105**

Опитах се да се провря между всичките коли и да се откъсна от тълпата зомбита, но стресът ме изгаряше. Блъснах колата на два пъти и я изгасих веднъж. Накрая се забатачих между два джипа, които бяха спрели по средата на пътя.

До това време зомбитата бяха налагали автомобила като мравки захарно петле и аз нямах никаква видимост от тях. Сетне прозорците се пръснаха на парченца и извергите започнаха да се навират вътре при нас. Скоро писъците ни заглъхнаха и продължиха да се чуват само воя на алармите и тук-таме бръмченето на някои от колите, чиито собствениците бродеха в зловец транс из сумрачния подземен паркинг.

КРАЙ

Вместо да се отчайвам от безизходицата на ситуация, бях окрилен от това, че няма нищо по-страшно от озверялата тълпа в горната част на ескалатора, която се опитваше да ни докопа. Продължих решително надолу и посрещнах първото зомби с мощно дясно кроше, което го катурна през парапета. В следващия миг приклеках и сграбчих второто толкова ниско, колкото позволяваше ситуацията. То се опита да ме надере, но аз бях бърз и подъл и успях да го изхвърля след неговия събрат по уродливост. Секунди по-късно цялата ни група достигна площадката на първия етаж.

*Добави си по 1 точка към **Лоялностите** на всички в групата и премини на ► Епизод **124***

Още със слизането ни на приземния етаж, към нас се спуснаха като хрътки най-близките зомбита. Изходът беше само на петнадесет-двадесет метра и импулсивно ми се прииска да хукна към него. Отново бях в ситуация, в която се налагаше да избирам дали да си спасявам кожата, както мога, или да се придвижвам заедно с другите, като пазя тях и те мен.

□ Хукнах към изхода, както вероятно щеше да стори всеки от нас

► *Епизод 92*

□ Опитах се да запазя целостта на групата ► *Епизод 112*

Пътят ни минаваше край огромен магазин за спортни стоки и успях да убедя групата да влезем за минутка в него. Вътре имаше не само удобни дрехи и обувки, но и тенис ракети, скейтбордове, хилки, гири и какво ли още не, което можеше да се ползва за оръжие. Всеки грабна по нещо съвсем набързо, след което продължихме към ескалаторите, без да губим повече време.

*Ако имаш код „облекло“, го зачеркни и си възстанови 1 точка **Бързина**. Ако Мемито е в групата, добави 1 към **Бързината** ѝ. Добави на себе си и всеки от групата по единица за **Сила** (благодарение на въоръжението) и си запиши код „стикове“. Премини на ► Епизод [132](#)*

Изскочих отвън в панически бяг и само за миг погледнах назад, за да видя кой е успял да се измъкне с мен. В такава ситуация нямаше как да си помогнем един на друг, така че можех само да се моля за побавните и по-слабите.

*Зачеркни си всички съюзници, които имат сбор на **Сила** и **Бързина** по-малък от 7. Продължи на ► Епизод **140***

Поведох всички по ескалатора за надолу, но изглежда се забавих прекалено много и в суматохата зомбитата ни застигнаха и повалиха последните двама от групата. Награби ги такава огромна папlach, че бе немислимо да опитваме да ги спасим. Вместо това останалите продължихме надолу, възползвайки се от времето, спечелено от тази ситуация.

Зачеркни двамата най-бавни от съюзниците си (като не броиш себе си в това число). Ако сте били само двама в групата в този момент, това е краят на приключението ти. В противен случай си запиши код „часовник“ и продължи на ► Епизод [121](#)

Стигнахме тичешком до вторите ескалатори. От тази страна на партера се виждаха значително по-малко зомбита. Въпреки това, пак поне десетина от тях се мотаеха безцелно по пътя ни към изхода. Извадихме късмет, че все още не ни бяха усетили, защото събирането им долу при подвижните стълби щеше да ни отреже пътя за бягство. Срещу нас имаше и асансьори, които водеха надолу към паркинга. Единият стоеше на нашия етаж с примамливо отворена врата.

□ Ако имаш книжка и кола може да обсъдите дали да не се измъкнете с нея ► [Епизод 138](#)

□ Ако нямаш кола или книжка, единственият ти изход е пеша, през ескалаторите ► [Епизод 128](#)

Тръгнахме по десния ескалатор, ала нещата се развиха далеч по-ужасяващо, отколкото очаквахме. Зомбитата, които тичаха след нас, не се спряха и за момент по стръмните стълби и тези, които не изпадаха в страни, ни застигнаха, търкаляйки се надолу. Пометоха всички ни в тази лавина от жива маса, а аз загубих съзнание, когато главата ми се удари в едно от стъпалата, и никога не се свестих. Поне не в нормалния смисъл на думата.

край

Въртях чевръсто волана и стисках зъби от напрежение толкова силно, че не знам как някой не се откърти. Маневрирах между зарязаните превозни средства, като на места ги разбутвах, задирах колата в тях или отнасях по някоя отворена врата. Зомбитата бяха по петите ми през цялото време и се мятаха върху автомобила, но аз се движех достатъчно бързо, за да не успеят съвсем да се скупчат отгоре ни. Изходът вече бе пред нас и някой услужливо бе отнесъл бариерата, така че дадох газ и преминахме скоростно баира за излизане от паркинга. Това беше и максималното разстояние, което можахме да изминем, защото улицата горе бе задръстена. Слязохме от колата и я зарязахме, както явно бяха направили много други хора, стигнали по-рано тук. Оставих ключовете да висят на таблото, в случай че автомобилът можеше да помогне на друг впоследствие.

Продължи на ► Епизод [140](#)

Започнахме да натискаме и блъскаме в синхрон, а вратата се огъваше под тежестта ни. Тя най-накрая поддаде и всички се изсипахме навън. Шумът обаче бе привлякъл вниманието на зомбитата! Само миг след като се измъкнахме от помещението, първите от тях започнаха да нахлуват в него.

Премини на ► [Епизод 124](#)

Отварях очите си на четири, но на етажа аптека не видях. Жалко, със сигурност запас от лекарства щеше да се окаже полезен в тази ситуация, макар и не при самото бягство.

Премини на ► [Епизод 132](#)

Освирепели почти колкото нападателите си, ние извоювахме метър по метър пътя си към изхода. Стояхме близо един до друг, пазехме си гърбовете и обединявахме сили в отблъскването на зомбитата. Най-накрая всички бяхме отвън!

Премини на ► [Епизод 140](#)

Споделих с останалите, че колата ми бе паркирана близо до изхода на етаж –1. Вярно си беше, че не знаехме какво е положението долу — дори да успеехме да стигнем безпроблемно до колата, можеше да се окаже невъзможно да я измъкнем от паркинга. Придвижването из него често бе трудно и бавно, дори без да има зомби апокалипсис. От друга страна, в колата щяхме да сме по-защитени.

Тези, които ми нямаха доверие категорично заявиха, че няма да ме последват и отказваха да вслушат в каквито и да било доводи. Нямахме време за спорове и трябваше да реша веднага, но стана ясно, че тръгване надолу може да доведе до разцепление на групата.

□ Ако избереш бягство с колата, имай предвид, че ще те последват само тези с **Лоялност 3** или повече ► **Епизод 120**

□ Ако избереш бягство пеша, през ескалаторите ► **Епизод 128**

Приблжих вратата и стрелях два пъти в нея. На третото натискане на спусъка ударникът изтрака глухо. Нямахше повече патрони, а стъклената повърхност все още бе цяла, с изключение на двете дупки от куршумите! След два-три ритника и още толкова лакътя от нея останаха само няколко остри парчета стъкло по рамката. Един по един преминахме забързано през процепа, защото от стълбището се чуваха прииждащите зомбита. Само миг след като последният от нас се измъкна от помещението, първите от тях започнаха да нахлуват.

*Зачеркни си код „**пистолет**“ и премини на ► Епизод [124](#)*

Отвън ни чакаше такава апокалиптична гледка, че за момент се зачудих дали не бяхме сгрешили, че излязохме. Отвсякъде долитаха писъци, изстрели, гърмежи, клаксони, аларми, викове! Хората тичаха във всякакви посоки, като бе почти невъзможно да се разбере кои са зомбирани и кои не. Пожар бе обхванал няколко от близките сгради, а съдейки по димните струйки над града, в момента бушуваха още десетки като него. Няколко изстребителя прелетяха ниско над нас. По високоговорителите с монотонен и обречен глас продължаваше да гъгне някакво неразбираемо съобщение.

Беше време да реша каква ще е следващата ми стъпка към спасението...

Продължи към ► [Епилог](#)

ЕПИЛОГ

Поздравления, читателю! Ти достигна до благополучния край! Той, естествено, е временно благополучен, защото съм ти замислил сериозна каша в продължението на този разказ, което със сигурност ще се пръкне на бял свят по някое време, стига „Зомбокалипсис“ да ти е допаднал. Обикновено слагам оценка на играта за тези, които искат да преценят как са се справили, но поради небалансирания характер на това приключение и влиянието на шанса мога да кажа, че щом си се измъкнал жив от мола, значи си правел разумни решения през по-голямата част от времето. Ако това не ти е достатъчно, тогава... ох... добре, ето:

- Започваме от оценка 80;
- За всяка **смърт**, през която си минал при този прочит и след това тайничко си се върнал на предния избор, извади 20 точки;
- За код „**ухапан**“ си извади 10 точки; имам добра новина, още не си се превърнал в зомби, но за следващата част — не обещавам;
- За всеки **загинал/отделен съюзник**, с изключение на баба ти (признавам си, тя е обречена поначало) извади по 10 точки; освен ако не те е дразнел, тогава извади само 5;
- Ако случайно имаш код „**стикове**“ си прибави 20 точки, защото въоръжаването при зомбокалипсисите е от доказано значение;
- Ако имаш код „**секси**“ или „**супер секси**“, добави 20 точки, защото... защото така, пиши сега като ти давам; да речем (за пред хората), че за теб приключението е било по-трудно, понеже ти отмъкнах някоя и друга точка в началото;

РЕЗУЛТАТИ:

- 80 или повече точки — справил отлично и си имал късмет (не отричай);
- от 60 до 75 точки — пообъркал си леко, вероятно, или заровете са били срещу теб; така или иначе, добро представяне;
- от 40 до 55 точки — пообъркал си нещата и недей да виниш само заровете или теста; редно е да се заядеш с автора, че

последствията от изборите не са били логични;

- под 40 точки — ти си като негър във филм на ужасите; храна за зомбита; ама това вече си го знаеш, де, какво да спорим сега — не ме изкарвай мен виновен.

ДНЕВНИК НА ПРИКЛЮЧЕНИЕТО

Име	Сила	Бързина	Лоялност	Наблюд.	Шофиране
...(=✘)
...
...(=✘)	...(=✘)
...(=✘)	...(=✘)
...(=✘)	...(=✘)
...(=✘)	...(=✘)
...(=✘)	...(=✘)

Кодове

Дата:	...	Оценка:		...	

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.